

“... ”

Dava konusu edilen işlem, 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun geçici 4. maddesinin 10. fıkrası kapsamında tesis olunmuştur.

Anılan Kanun'un geçici 4. maddesinin 10. fıkrası; “Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte Polis Akademisi ile fakülte ve yüksek okullarda Emniyet Genel Müdürlüğü hesabına okuyan veya kendi hesabına okumakta iken Emniyet Genel Müdürlüğü hesabına okumaya devam eden öğrenciler ile Emniyet Hizmetleri Sınıfında 4 üncü maddenin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında çalışmakta olanların, bahse konu okullarda geçen başarılı eğitim süreleri, istekleri halinde; borçlanma talep tarihinde ilgisine göre en az aylık alan polis veya komiser yardımcısının emekli keseneğine esas unsurları üzerinden, bu sürelere ait sigortalı ve işveren hissesi priminin tamamı borçlandırılmak suretiyle hizmetten sayılır. Bundan doğacak borç tutarının tamamı borcun tebliğ edildiği tarihten itibaren iki yıl içinde kendileri tarafından ödenir. Ayrıca, bu Kanunun yürürlüğe girmesinden önce üniversitelerin çeşitli fakülte, yüksek okul veya meslek yüksek okullarında kendi hesabına öğrenim yaptıktan sonra muvazzaf astsubay nasbedilenlerin sözü edilen okullarda geçen başarılı öğrenim süreleri de istekleri halinde; borçlanma talep tarihinde en az aylık alan astsubay çavuşun emekli keseneğine ait unsurlar üzerinden, bu fıkradaki esaslar dâhilinde borçlandırılarak tahsil edilmek suretiyle hizmetten sayılır.” şeklinde düzenlenmiştir.

Uyuşmazlıkta, davacının 08.10.2002 tarihinde Emniyet Genel Müdürlüğü'nde emniyet hizmetleri sınıfında Komiser Yardımcısı olarak göreve başladığı, 20.04.2005 tarihinde sınıf değişikliği yaparak İdari Yargı Hakim adayı olarak göreve başladığı, halen Hakim olarak görevine devam ettiği, Polis Akademisi Başkanlığı'nda geçen öğrencilik süresinin borçlanma suretiyle hizmetinden sayılması istemiyle yaptığı 07.10.2019 tarihli başvurunun Sosyal Güvenlik Kurumu Kamu Görevlileri Tescil ve Hizmet Daire Başkanlığı'nın 29.11.2019 tarih ve 63722289/94875004/80.601.061 sayılı işlemi ile 5510 sayılı Kanun'un yürürlüğe girdiği tarihte emniyet hizmetleri sınıfında görev yapmadığı gerekçesiyle reddedildiği görülmektedir.

HUKUKİ DURUM:

5434 sayılı Emekli Sandığı Kanunu'nda Polis Akademisi ile fakülte ve yüksek okullarda, Emniyet Genel Müdürlüğü hesabına okuyanlar hakkında anılan Kanun hükümlerinin uygulanacağına ilişkin bir düzenleme bulunmamasıyla birlikte 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesi ile anılan sürelerin de sigortalılıktan sayılmasına ilişkin düzenlemeler yapılmıştır. Nitekim 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun; “Sigortalı Sayılanlar” başlıklı 4'üncü maddesinin dördüncü fıkrasının (e) bendinde;“... Birinci fıkranın (c) bendi gereği sigortalı sayılanlara ilişkin hükümler; e) Polis Akademisi ile fakülte ve yüksek okullarda, Emniyet Genel Müdürlüğü hesabına okuyan veya kendi hesabına okumakta iken Emniyet Genel Müdürlüğü hesabına okumaya devam eden öğrenciler ile polis nasbedilmek üzere Polis Meslek Eğitim Merkezlerinde polislik eğitime tabi tutulan adaylar... hakkında da uygulanır.” düzenlemesi, 46'ncı maddesinin birinci fıkrasında ise; “Harp okulları ile fakülte ve yüksek okullarda Milli Savunma Bakanlığı hesabına okuyanların ve astsubay meslek yüksek okulu öğrencileri ile astsubay nasbedilmek üzere temel askerlik eğitime tabi tutulan adaylar ile Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi ile fakülte ve yüksek okullarda Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığı nam ve hesabına okuyanlar ile subay ve astsubay naspedilmek üzere temel askerlik eğitime tabi tutulan adayların öğrenci harçlıkları ile ilgisine göre en az aylık

alan teğmen veya astsubay çavuşun prime esas kazançları arasındaki farkın primi; polis akademisi ile fakülte ve yüksek okullarda Emniyet Genel Müdürlüğü hesabına okuyan öğrencilerin öğrenci harçlıkları ile komiser yardımcısı veya polis memuru prime esas kazançları arasındaki farkın primi, öğrenciler adına kurumlarınca ödenir.” düzenlemesi yer almıştır. Böylelikle Polis Akademisi ile fakülte ve yüksek okullarda Emniyet Genel Müdürlüğü hesabına okuyan öğrencilerin buradaki öğrencilikleri boyunca 4’üncü maddenin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında sigortalı sayılacakları, primlerinin ise Kurumlarınca ödeneceği kurala bağlanmıştır.

Öte yandan; daha önce böyle bir imkân olmadığından 5434 sayılı Emekli Sandığı Kanunu zamanında Polis Akademisi ile fakülte ve yüksek okullarda okuyanlara ise buradaki sürelerinin borçlanılarak hizmetten sayılması imkânı getirilmiştir.

Konuyla ilgili olarak 5510 sayılı Kanunun geçici 4’üncü maddesinin ilk halinin onüçüncü fıkrasında; “Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte, Emniyet Hizmetleri sınıfında çalışmakta olanlarla daha önce bu sınıflarda çalışmış bulunan personelden halen 4’üncü madde kapsamında çalışmaya devam edenlerin istekleri halinde; 4’üncü maddenin üçüncü fıkrasının (e) bendinde belirtilen okullarda geçen başarılı eğitim süreleri, ilgilinin talep tarihindeki en az aylık alan komiser yardımcısının prime esas kazancı üzerinden sigortalı prim hissesi kendilerince, işveren prim hissesi de kurumlarınca verilmek suretiyle borcun tebliğ edildiği tarihten itibaren dört yıl içinde eşit taksitler halinde ödenir.” düzenlemesi yapılmıştır. Ancak kısa süre sonra 08.05.2008 tarihinde yürürlüğe giren 5754 sayılı Kanunun 68’inci maddesiyle anılan geçici maddede değişiklik yapılmıştır. Yeniden düzenlenen ve dava konusu işlemin tesis edildiği tarihte de yürürlükte olan 5510 sayılı Kanunun geçici 4’üncü maddesinin onuncu fıkrasında; “Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte Polis Akademisi ile fakülte ve yüksek okullarda Emniyet Genel Müdürlüğü hesabına okuyan veya kendi hesabına okumakta iken Emniyet Genel Müdürlüğü hesabına okumaya devam eden öğrenciler ile Emniyet Hizmetleri Sınıfında 4 üncü maddenin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında çalışmakta olanların, bahse konu okullarda geçen başarılı eğitim süreleri, istekleri halinde; borçlanma talep tarihinde ilgisine göre en az aylık alan polis veya komiser yardımcısının emekli keseneğine esas unsurları üzerinden, bu sürelere ait sigortalı ve işveren hissesi priminin tamamı borçlandırılmak suretiyle hizmetten sayılır. Bundan doğacak borç tutarının tamamı borcun tebliğ edildiği tarihten itibaren iki yıl içinde kendileri tarafından ödenir. Ayrıca, bu Kanunun yürürlüğe girmesinden önce üniversitelerin çeşitli fakülte, yüksek okul veya meslek yüksek okullarında kendi hesabına öğrenim yaptıktan sonra muvazzaf astsubay nasbedilenlerin sözü edilen okullarda geçen başarılı öğrenim süreleri de istekleri halinde; borçlanma talep tarihinde en az aylık alan astsubay çavuşun emekli keseneğine ait unsurlar üzerinden, bu fıkradaki esaslar dâhilinde borçlandırılarak tahsil edilmek suretiyle hizmetten sayılır.” düzenlemesi yer almaktadır.

Her iki yasal düzenleme karşılaştırıldığında; ilk düzenlemede Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte, emniyet hizmetleri sınıfında çalışmakta olanlarla daha önce bu sınıflarda çalışmış bulunan personelden halen 4’üncü madde kapsamında çalışmaya devam edenlerin borçlanma hakkından yararlanabileceğinin düzenlendiği, daha sonra yapılan ve halen yürürlükte olan düzenlemede ise, borçlanma hakkından Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte Emniyet Hizmetleri Sınıfında 4’üncü maddenin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında çalışmakta olanların yararlanabileceğinin düzenlendiği görülmektedir. Başka bir anlatımla; ilk düzenlemeye göre daha önceden (5434 sayılı Kanun zamanında) Polis Akademisi ile fakülte ve yüksek okullarda, Emniyet Genel Müdürlüğü hesabına okuyarlardan Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte Emniyet Hizmetleri Sınıfında olup olmadığı farketmeksizin 4’üncü madde kapsamında çalışanlar (Emniyet dışında başka kamu kurumlarında çalışanlar dahil) borçlanma hakkından yararlanabilecekken, 5754 sayılı Kanunun 68’inci maddesiyle yapılan değişiklik sonrasında, salt Kanunun yürürlüğe

girdiği tarihte Emniyet Hizmetleri Sınıfında çalışanlara borçlanma hakkı tanınmıştır. Böylelikle, Polis Akademisi ile fakülte ve yüksek okullardan mezun olup Emniyet Hizmetleri Sınıfında bir müddet çalıştıktan sonra başka kamu kurumlarına geçenler ve Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte Emniyet Hizmetleri Sınıfında çalışmayanlar borçlanma hakkının kapsamı dışına alınmıştır.

Mahkememizce yapılan yargılama esnasında, dava konusu işlemin dayanağı olan yukarıda anılan 5510 sayılı Kanunun geçici 4. maddesinin 10. fıkrasında "... Emniyet Hizmetleri Sınıfında ..." ifadesi ile ayrıma gidilmesinin, 2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın aşağıda belirtilen maddelerine aykırı olduğuna ve söz konusu ibarenin iptali gerektiğine kanaat getirilmiştir.

ANAYASAL DÜZENLEMELER:

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 2'nci maddesinde; "Türkiye Cumhuriyeti, toplumun huzuru, milli dayanışma ve adalet anlayışı içinde, insan haklarına saygılı, Atatürk milliyetçiliğine bağlı, başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan, demokratik, laik ve sosyal bir hukuk Devletidir." hükmü,

"Devletin temel amaç ve görevleri" başlıklı 5'inci maddesinde; "Devletin temel amaç ve görevleri, Türk milletinin bağımsızlığını ve bütünlüğünü, ülkenin bölünmezliğini, Cumhuriyeti ve demokrasiyi korumak, kişilerin ve toplumun refah, huzur ve mutluluğunu sağlamak; kişinin temel hak ve hürriyetlerini, sosyal hukuk devleti ve adalet ilkeleriyle bağdaşmayacak surette sınırlayan siyasal, ekonomik ve sosyal engelleri kaldırmaya, insanın maddi ve manevi varlığının gelişmesi için gerekli şartları hazırlamaya çalışmaktır." hükmü,

"Kanun önünde eşitlik" başlıklı 10'uncu maddesinde; "Herkes dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir.

Kadınlar ve erkekler eşit haklara sahiptir. Devlet, bu eşitliğin yaşama geçmesini sağlamakla yükümlüdür. Bu maksatla alınacak tedbirler eşitlik ilkesine aykırı olarak yorumlanamaz.

Çocuklar, yaşlılar, özürlüler, harp ve vazife şehitlerinin dul ve yetimleri ile malul ve gaziler için alınacak tedbirler eşitlik ilkesine aykırı sayılmaz.

Hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınamaz.

Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar." hükmü,

"Sosyal güvenlik hakkı" başlıklı 60'ıncı maddesinde; "Herkes, sosyal güvenlik hakkına sahiptir.

Devlet, bu güvenliği sağlayacak gerekli tedbirleri alır ve teşkilatı kurar." hükmü yer almıştır.

Öte yandan; Anayasa'nın 152'nci maddesinde; "Bir davaya bakmakta olan mahkeme, uygulanacak bir kanun veya Cumhurbaşkanlığı kararnamesinin hükümlerini Anayasaya aykırı

görürse veya taraflardan birinin ileri sürdüğü aykırılık iddiasının ciddi olduğu kanısına varırsa, Anayasa Mahkemesinin bu konuda vereceği karara kadar davayı geri bırakır.

Mahkeme, Anayasaya aykırılık iddiasını ciddi görmezse bu iddia, temyiz merciince esas hükümlerle birlikte karara bağlanır.

Anayasa Mahkemesi, işin kendisine gelişinden başlamak üzere beş ay içinde kararını verir ve açıklar. Bu süre içinde karar verilmezse mahkeme davayı yürürlükteki kanun hükümlerine göre sonuçlandırır. Ancak, Anayasa Mahkemesinin kararı, esas hakkındaki karar kesinleşinceye kadar gelirse, mahkeme buna uymak zorundadır.” düzenlemesi yer almıştır.

ANAYASAYA AYKIRILIĞIN DEĞERLENDİRİLMESİ

Yukarıda açık metinlerine yer verilen anayasal düzenlemelerin birlikte değerlendirilmesinden; kişilerin ve toplumun refah, huzur ve mutluluğunu sağlamak; kişinin temel hak ve hürriyetlerini, sosyal hukuk devleti ile bağdaşmayacak surette sınırlayan ekonomik engelleri kaldırmaya, insanın maddi varlığının gelişmesi için gerekli şartları hazırlamaya çalışmak devletin temel amaç ve görevleri olarak belirlenmiş, herkesin; herhangi bir ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşit olacağı, bu kapsamda hiçbir zümre veya sınıfa imtiyaz tanınmayacağı Anayasa ile güvence altına alınmıştır.

Uyuşmazlığa konu işlemin dayanağı yasa maddesinde ise (5510- Geçici 4-10) devletin temel amaç ve görevleri ile bağdaşmayacak nitelikte bir ibareye (Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte... Emniyet Hizmetleri Sınıfında 4 üncü maddenin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında çalışmakta olanların,..) yer verildiği gibi, söz konusu bendin devamında “Ayrıca, bu Kanunun yürürlüğe girmesinden önce üniversitelerin çeşitli fakülte, yüksek okul veya meslek yüksek okullarında kendi hesabına öğrenim yaptıktan sonra muvazzaf astsubay nasbedilenlerin sözü edilen okullarda geçen başarılı öğrenim süreleri de istekleri halinde; borçlanma talep tarihinde en az aylık alan astsubay çavuşun emekli keseneğine ait unsurlar üzerinden, bu fıkradaki esaslar dâhilinde borçlandırılarak tahsil edilmek suretiyle hizmetten sayılır.” şeklinde düzenlemesi yapılması suretiyle üniversitelerin çeşitli fakülte, yüksek okul veya meslek yüksek okullarında kendi hesabına öğrenim yaptıktan sonra muvazzaf astsubay nasbedilenlerin bu okullardaki öğrenim sürelerinin borçlanılması için Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte Türk Silahlı Kuvvetlerinde görev yapıyor olma, hatta sigortalı olma koşulu dahi aranmayarak belli bir kesime imtiyaz tanınmıştır. Başka bir anlatımla, Polis Akademisi ile fakülte ve yüksek okullardan mezun olanların bu okullarda geçen öğrenim sürelerinin borçlanılması için Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte Emniyet Hizmetleri Sınıfında görev yapma koşulu aranmakta iken, üniversitelerin çeşitli fakülte, yüksek okul veya meslek yüksek okullarında kendi hesabına öğrenim yaptıktan sonra muvazzaf astsubay nasbedilenlerin bu okullardaki öğrenim sürelerinin borçlanılması için Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte Türk Silahlı Kuvvetlerinde görev yapıyor olma, hatta sigortalı olma koşulu dahi aranmamıştır. Böylelikle, aynı fıkra içerisinde dahi eşitlik ilkesine aykırı düzenleme yapılmıştır. Bu durum ise; devletin kişilerin refahını sağlamak, temel haklarını sosyal hukuk devleti ile bağdaşmayacak surette sınırlayan ekonomik engelleri kaldırmaya, insanın maddi varlığının gelişmesi için gerekli şartları hazırlamaya çalışmak şeklindeki temel amaç ve görevleriyle bağdaşmamaktadır. İtiraza konu ibareye dayanak bendin devamında “bu Kanunun yürürlüğe girmesinden önce üniversitelerin çeşitli fakülte, yüksek okul veya meslek yüksek okullarında kendi hesabına öğrenim yaptıktan sonra muvazzaf astsubay nasbedilenlerin” şeklinde bir ifade bulunması ile bu Kanunun yürürlüğe girmesinden önce üniversitelerin çeşitli fakülte, yüksek okul veya meslek yüksek okullarında kendi hesabına öğrenim yaptıktan sonra muvazzaf astsubay nasbedilenlerin oluşturacağı sınıfa, topluluğa, zümreye ayrıcalık tanındığı

açıktır. Dolayısıyla anılan ibarede bu yönüyle T.C. Anayasası'nda yer alan eşitlik ilkesine aykırılık bulunduğu düşünülmektedir.

Öte yandan, kanunla getirilen borçlanma imkânından yararlanılmasının koşulu Kanunun yürürlük tarihi itibarıyla Emniyet Hizmetleri Sınıfında çalışıyor olmasıdır. Buna göre, örneğin 1998 yılında Polis Akademisi veya fakülte ve yüksek okullardan mezun olduktan sonra yaklaşık 10 yıl kadar Emniyet Hizmetleri Sınıfında çalışıp kanun yürürlük tarihinden bir gün önce başka kamu kurumuna veya özel sektöre geçen birisi borçlanma hakkından yararlanmayacakken, Polis Akademisi veya fakülte ve yüksek okullardan mezun olduktan sonra sadece bir ay Emniyet Hizmetleri Sınıfında çalışıp kanunun yürürlük tarihinden bir gün sonra, başka kamu kurumuna veya özel sektöre geçen birisi borçlanma hakkından yararlanabilecektir. Böylelikle, Kanunun Polis Akademisi veya fakülte ve yüksek okullardan mezun olduktan sonra Emniyet Hizmetleri Sınıfında uzun süre çalışanlar lehine bir düzenleme getirerek Emniyet Teşkilatı'nda kalmayı özendirme amacını güttüğünden bahsedilmesi olanaklı değildir. Kaldı ki, böyle bir amaç güdülmüş olsaydı dahi bu amacın haklı ve makul görülmesi de mümkün değildir. Çünkü, Emniyet Hizmetleri Sınıfında çalışmakta iken başka kamu kurumlarına geçenler kamu hizmetine devam etmekte, geçiş işlemleri de (kurumlar arası naklen atamaları) 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 74'üncü maddesi çerçevesinde Emniyet Genel Müdürlüğü'nün muvafakati ile olmaktadır.

Borçlanma hakkından yararlanmanın koşulu borçlanma talep tarihinde değil, Kanunun yürürlük tarihinde Emniyet Hizmetleri Sınıfında görev yapıyor olmasıdır. Buna göre Kanunun yürürlük tarihinde Emniyet Hizmetleri Sınıfında görev yapmakta iken daha sonra başka bir kamu kurumuna veya özel sektöre geçen, istifa eden, hatta meslekten çıkarma cezası alan herhangi birisi de daha sonra bu süreleri borçlanma talebinde bulunabilecektir. Üstelik borçlanma talep tarihinde Emniyet Hizmetleri Sınıfında veya kamuda görev yapmasına, hatta sigortalı olmasına dahi gerek yoktur. Tek kriter kanunun yürürlük tarihinde Emniyet Hizmetleri Sınıfında görev yapıyor olmasıdır. Buna göre, kamu görevinden ihraç edilenler dahi salt kanunun yürürlük tarihinde Emniyet Hizmetleri Sınıfında görev yapmış olmaları nedeniyle borçlanma hakkından yararlanabilecekken, Emniyet Teşkilatı'ndan Emniyet Genel Müdürlüğü'nün muvafakati ile ayrılan ve kamu görevine devam edenler borçlanma hakkından yararlanamamaktadır.

Devletin, sosyal güvenlik hukuku bağlamında, bu güvenliği sağlayacak gerekli tedbirleri alma ve teşkilatı kurma bakımından pozitif, herkesin bu hakka sahibiyeti açısından ise negatif yükümlülüğü altında olduğu kabul görmelidir.

Söz konusu ibareye sosyal güvenlik hakkına ilişkin devletin yükümlülüğü ve herkesin bu hakka sahip oluşu açısından yaklaşılacak olur ise; bilindiği üzere ülkemizde, sosyal güvenlik hakkının en mutlak görünüşlerinden biri olan "emeklilik" müessesesine bağlı "aylık" ve "ikramiye"ye hak kazanılabilmesi için 5434 sayılı Kanunda "öngörülen yaşın" ve 5510 sayılı Kanunda "öngörülen fiili hizmet süresinin" doldurulması gerekmektedir. "Borçlanma" müessesesi ise; kişilerin hem fiili hizmet süresini hem de emeklilik hakkını kazanabilmeleri için doldurmaları gereken yaşı doğrudan etkilemektedir.

Bu nedenle, başvurumuza konu ibare, uyuşmazlıkta olduğu gibi, Emniyet Hizmetleri Sınıfında çalışır iken Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten evvel başka bir kamu kuruluşuna, muvafakat suretiyle geçiş yapan kimselerin, Polis Akademisinde geçirdikleri sürelerinin "borçlanılmasına" mani olmaktadır. Bu durum ise, devletin sosyal güvenlik hukuku bağlamındaki pozitif ve negatif yükümlülüklerine aykırı tavır sergilenmesine sebebiyet vermektedir. Zira, söz

konusu ibare, herkesin sosyal güvenlik hakkına sahibiyetine doğrudan bir müdahale oluşturmakla birlikte, “borçlanma” müessesesinin “emeklilik” müessesesine yukarıda açıklanan etkisi göz önünde alındığında dolaylı bir etkisinin bulunduğu ve böylelikle herkesin sahip olduğu sosyal güvenlik hakkına dolaylı da olsa bir müdahale olduğunun kabulü gerekmektedir. Diğer yandan, başvuruya konu ibare sebebiyle, devletin sosyal güvenlik hakkı açısından gerekli tedbirleri almadığı yönünde bir izlenim de uyanmaktadır. Çünkü, “kamu görevi/kamu hizmeti” bir bütün olarak değerlendirildiğinde, “Polis Akademisinde geçen öğrenim sürelerinin borçlanılabilmesi için” halen kamu görevini yürütüyor olma şartı yeterli olacakken, anılan ibare ile, Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte behemehal emniyet hizmetleri sınıfında kamu görevinde bulunulması şart koşulmakta olup, bu durum da devletin gerekli tedbirleri alma ödevine aykırı yaklaşımda bulunduğunu ortaya koymaktadır.

SONUÇ VE İSTEM:

Yukarıda açıklanan nedenlerle, Anayasanın 152. maddesinin birinci fıkrası ile 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun’un 40. maddesi uyarınca, bir davaya bakmakta olan mahkeme, taraflardan birinin ileri sürdüğü Anayasaya aykırılık iddiasının ciddi olduğu kanısına varırsa kendisini bu kanıya götüren görüşünü açıklayan kararı ile Anayasa Mahkemesine başvurması öngörüldüğünden ve bakılan davada uygulanacak olan;

5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu’nun geçici 4. maddesinin 10. fıkrasında “... Emniyet Hizmetleri Sınıfında... “ şeklinde ifadesini bulan ibarenin, Anayasanın 5., 10. ve 60. maddelerine aykırı olduğu kanaatine varıldığından, anılan ibarenin belirtilen sebeplerle yahut 6216 sayılı Kanunun 43/3. maddesi kapsamında değerlendirilebilecek başka nedenlerle iptaline karar verilmesi talebiyle itiraz yoluyla Anayasa Mahkemesine başvurulmasına, dava dosyasının ve karara dayanak görüşme tutanağının onaylı bir örneği ile iş bu kararın aslının Anayasa Mahkemesine gönderilmesine, Anayasa Mahkemesinin bu konuda vereceği karara kadar 5 ay süreyle davanın geri bırakılmasına, bu süre içerisinde Anayasa Mahkemesince bir karar verilmemesi halinde, mevcut mevzuat hükümleri ile dosyadaki bilgi ve belgelere göre davanın görülmesine, kararın bir örneğinin taraflara tebliğine, 20/01/2021 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.”